

han ikke har fradraget Sædekornet i sine Udgifter, maa jeg antage, at han har draget dette fra de Beholdninger, han har ført til Indtægt. At der ingen Oplysning findes om denne Differents, er det Eneste, som jeg efter en anstillet nøjagtig Undersøgelse har fundet at udsætte. Naar han paa 6 Tdr. Hartkorn har 44 Tdr. Land, altsaa lidt over 7 Tdr. Land pr. Tde. Hartkorn, maa det forøvrigt være god Jord, hvoraf i Almindelighed kan regnes paa 10 à 12 Fald. De angivne Priser ere ogsaa i det Hele taget ansatte meget rimelige; en Tde. Rug er saaledes ansat til 4 Rd. 4 Mk. 8 ß, en Tde. Hvede til 7 Rd. 1 Mk. 8 ß, en Tde. Byg til 4 Rd. 3 Mk. 4 ß osv., Indtægten af Gjæs, Vender, Kyllinger og Æg er ansat til 36 Rd.; Priserne kunne saaledes herken siges at være høje eller lave. Efter denne Beregning har Manden faaet en Netto-Indtægt af 1437 Rd. 40 ß; denne Netto-Indtægt fremkommer vel at mærke efter, at samtlige hans Udgifter ere fradragte, og deriblandt ogsaa hans Føkkeløn. Nu er det jo ganske vist, at denne Mand ikke har havt de 1437 Rd. 40 ß saaledes i Haanden, som Embedsmænd, naar han modtager sin Løn, men jeg troer, at han havde Deberlag for Summen paa en nok saa fordeelagtig Maade, ved at have forbrugt en ikke ringe Deel af den in natura, til Føde og Klæder til sig og Sine, som han har faaet til langt billigere Priis, end Embedsmænd kunde anstaffe disse Gjenstande for. Denne Mand har derhos, som tidligere bemærket, fradraget sine Udgifter til Føkkeløn som Driftsomkostning, men Embedsmænd maa ogsaa holde Følk, det kan ikke undgaaes, Embedsmænd maa ogsaa betale Brændsel, som ikke er nævnt i Beregningen, han skal ogsaa betale en højere Hunsleie; vedkommende Fæster har regnet for sin Beboelsesleilighed nemlig 100 Rd. Naar Spørgsmaal nu bliver, hvormeget en saadan Embedsmænd som de, hvormed der her er Tale, maa give i Hunsleie for at boe anstændig, da troer jeg neppe, at nogen af disse Mænd kan boe under 200 Rd.; jeg kjender derimod Mange, som ere nøbte til at give 300 Rd., 400 Rd., ja 500 Rd. i Hunsleie. Tage vi nu Hensyn til alt dette, regne vi blot 2 à 300 Rd. til Bolig, mindst 100 Rd. til Brændsel, til Kost

og Løn for Tjenestetjyende 150 Rd., vil det deraf frengaae, at naar en Embedsmænd har den samme Indtægt som den nævnte Fæster, vil det langt fra kunne strække til for ham som for Landmanden. Jeg anfører dette for at gjøre opmærksom paa, at man bør være meget varsom med at opstille det som en almindelig Sætning, at en Embedsmænd kan leve af 1,000 Rd. eller 2,000 Rd., sammenlignet med Andres Livsforhold; jeg troer, at man herved storligen forregiter sig; jeg troer, at vi handle ilde, naar vi nægte Embedsmænd et anstændigt Underhold, og det give vi efter mit Sjøn ikke ved at holde paa de Sætser, der bleve vedtagne ved anden Behandling; det maa nemlig ikke tabes af Sigte, at Embedsmænd, som de her omhandlede, efter deres hele Stilling ikke kunne undgaae mangfoldige Udgifter, som de ikke kunne afholde, naar Gagen bliver dem saa knapt tilnaalt, som ved Sagens anden Behandling skete. Hvorledes vil nemlig Forholdet stille sig? Gage og Alderstillsæg vil for den større Deel blive 1,600 à 2,000 Rd., Nogle ville komme op paa 2,500 Rd., men de Færreste ville naae op til 3,000 Rd., som jo er det Høieste. Jeg skal ikke længere omtale Lønningernes Utilstrækkelighed i og for sig, men derimod tillade mig at fremhæve, at der i de paagjældende Embeders særlige Vigtighed og Betydning ligger en stærk Opfordring til Lønningernes Forhøielse. Man har sammenlignet dem med de Embeder, der beskæftes af Rectorer, Overlærere og Adjuncter ved de lærde Skoler; jeg skal ikke indlade mig paa at bebømme de forskjellige Embedsmænds Kundskaber og Dygtighed ligeoverfor hinanden, men at Forholdene for dem ere heelt forskjellige, troer jeg, at Enhver, der har noget Kjendskab til disse Forhold, fuldstændigen vil indrømme. Embedsmændene ved de lærde Skoler kunne indrette sig paa en ganske anden Maade end Justitsembedsmændene i Provinserne, naar han skal indtage og hævde sin Stilling. Jeg stiller efter min fulde Overbeviisning de paagjældende Embeders Vigtighed og Betydning meget høit. Ganske vist er det Overøvrigheder og Overdomstole, der have at bestemme en Sags endelige Afgjørelse; men, mine Herrer! det er de her omhandlede Embedsmænd, som fra